ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ - ೧೨

ನಾಡೀಪ್ರಕರಣ ಸಂಧಿ

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಗುರುಗಳ । ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ ।
ಪರಮ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದು ॥

ವಾಸುದೇವನು ಪ್ರಾಣಮುಖ ತತ್ವೇಶರಿಂದಲಿ ಸೇವೆ ಕೈಗೊಳು ।
ತೀ ಶರೀರದೊಳಿಪ್ಪ ಮೂವತ್ತಾರು ಸಾಹಸ್ರ ॥
ಈ ಸುನಾಡಿಗಳೊಳಗೆ ಶ್ರೀ ಭೂಮೀ ಸಮೇತ ವಿಹಾರಗೈವ ಪ ।
ರೇಶನಮಲ ಸುಮೂರ್ತಿಗಳ ಚಿಂತಿಸುತ ಹಿಗ್ಗುತಿರು॥ ||೧೨-೦೧||

ಚರಣಗಳೊಳಿಹ ನಾಡಿಗಳು ಹನ್ನೆರಡುಸಾವಿರ ಮಧ್ಯದೇಹದೊ ।
ಳಿರುತಿಹವು ಹದಿನಾಲ್ಕು, ಬಾಹುಗಳೊಳಗೇ ಈರೆರಡು ॥
ಶಿರದೊಳಾರುಸಾಹಸ್ರ ಚಿಂತಿಸಿ । ಇರುಳುಹಗಲಭಿಮಾನಿ ದಿವಿಜರ ।
ನಿರುತುವಾಸನೆಗೈವರಿಳೆಯೊಳು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳು ॥ ||೧೨-೦೨||

ಬೃಹತಿನಾಮಕ ವಾಸುದೇವನುವಹಿಸಿ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಗಳ ದೋಷವಿ ।
ರಹಿತ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡುಸಾವಿರ ನಾಡಿಗಳೊಳಗಿದ್ದು ॥
ದ್ರುಹಿಣ ಮೊದಲಾದಮರಗಣ ಸನ್ನಹಿತ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಹ ।
ಮಹಿಮ ಸಂತೈಸುವನು ಸಂತತ ಪರಮ ಕರುಣಾಳು ॥ ||೧೨-೦೩||

ನೂರು ವರುಷಕೆ ದಿವಸ ಮೂವತ್ತಾರುಸಾವಿರವಹವು ನಾಡಿ ಶ ।
ರೀರದೊಳಗಿನಿತಿಹವು ಎಂದರಿತೊಂದು ದಿವಸದಲಿ ॥
ಸೂರಿಗಳ ಸತ್ಕರಿಸಿದವ ಪ್ರತಿವಾರದಲಿ ದಂಪತಿಗಳರ್ಚನೆ ।
ತಾ ರಚಿಸಿದವ ಸತ್ಯ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೆಂದೆಂದು ॥ ||೧೨-೦೪||

ಚತುರವಿಂಶತಿತತ್ವಗಳು ತತ್ಪತಿಗಳೆನಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮಮುಖ ದೇ ।
ವತೆಗಳನುದಿನ ಪ್ರತಿಪ್ರತಿ ನಾಡಿಗಳೊಳಿರುತಿದ್ದು ॥
ಚತುರದಶ ಲೋಕದೊಳು ಜೀವ । ಪ್ರತತಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಶಾ ।
ಶ್ವತನ ತತ್ತತ್ ಸ್ಥಾನದಲಿ ನೋಡುತಲಿ ಮೋದಿಪರು ॥ ||೧೨-೦೫||

ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನು ಸದಾ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಸಾಹಸ್ರದೊಳು ಮೂ ।
ವತ್ತುನಾಲಕುಲಕ್ಷದೈವತ್ತಾರು ಸಾಹಸ್ರ ॥
ಚಿತ್ರಕೃತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಪರಮಸುನಿತ್ಯಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ ಭಕ್ತರ ।
ತೆತ್ತಿಗನು ತಾನಾಗಿ ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ಸಂತೈಪ ॥ ||೧೨-೦೬||

ಮಣಿಗಳೊಳಗಿಹ ಸೂತ್ರದಂದದಿ । ಪ್ರಣವಪಾದ್ಯನು ಸರ್ವಚೇತನ ।
ಗಣದೊಳಿದ್ದನವರತ ಸಂತೈಸುವನು ತನ್ನವರ ॥
ಪ್ರಣತಕಾಮದ ಭಕ್ತಚಿಂತಾ।ಮಣಿ ಚಿದಾನಂದೈಕ ದೇಹನು ।
ಅಣುಮಹದ್ಗತನಲ್ಪರೋಪಾದಿಯಲಿ ನೆಲೆಸಿಪ್ಪ ॥ ॥೧೨-೦೭॥

ಈ ಸುಷುಮ್ನಾದ್ಯಖಿಳ ನಾಡೀ।ಕೋಶ ನಾಭೀಮೂಲದಲಿ ವೃಷ ।
ಣಾಸನದ ಮಧ್ಯದಲಿ ಇಪ್ಪುದು ತುಂದಿನಾಮದಲಿ ॥
ಆ ಸರೋಜಾಸನಮುಖರು ಮೂ।ಲೇಶನಾನಂದಾದಿ ಸುಗುಣೋ ।
ಪಾಸನೆಯ ಗೈವುತಲಿ ದೇಹಗಳೊಳಗೆ ಇರುತಿಹರು ॥ ॥೧೨-೦೮॥

ಸೂರಿಗಳು ಚಿತ್ತೈಸುವದು ಭಾ।ಗೀರಥಿಯೆ ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಥಗ ।
ಳೀರಧಿಕ ಎಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರ ನಾಡಿಯೊಳಗಿಹವು ॥
ಈ ರಹಸ್ಯವನಲ್ಪಜನರಿಗೆ । ತೋರಿ ಪೇಳದೆ ನಾಡಿನದಿಯೊಳು ।
ಧೀರರನುದಿನ ಮಜ್ಜನವ ಮಾಡುತಲೇ ಸುಖಿಸುವರು ॥ ॥೧೨-೦೯॥

ತಿಳಿವುದೀ ದೆಹದೊಳಗಿಹ ಎಡ।ಬಲದ ನಾಡಿಗಳೊಳಗೆ ದಿವಿಜರು ।
ಜಲಜಸಂಭವ ವಾಯು ವಾಣ್ಯಾದಿಗಳು ಬಲದಲ್ಲಿ ॥
ಎಲರುಣಿಗ ವಿಹಗೇಂದ್ರ ಚಳಿವೆಟ್ಟಳಿಯ ಷಣ್ಮಹಿಷಿಯರು ವಾರುಣಿ ।
ಕುಲಿಶಧರ ಕಾಮಾದಿಗಳು ಎಡಭಾಗದೊಳಗಿಹರು ॥ ॥೧೨-೧೦॥

ಇಕ್ಕೆಲದೊಳಿಹ ನಾಡಿಯೊಳು ದೇ।ವಕ್ಕಳಿಂದೊಡನಾಡುತಲಿ ಪೊಂ ।
ಬಕ್ಕಿದೇರನು ಜೀವರಧಿಕಾರಾನುಸಾರದಲಿ ॥
ತಕ್ಕ ಸಾಧನ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸು।ತಕ್ಕರದಿ ಸಂತೈಪ ಭಕ್ತರ ।
ದಕ್ಕಗೊಡನಸುರರ್ಗೆ ಸತ್ಪುಣ್ಯಗಳನಪಹರಿಪ ॥ ॥೧೨-೧೧॥

ತುಂದಿವಿಡಿದಾ ಶಿರದ ಪರಿಯಂ।ತೊಂದೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಇಹುದು ತಾವರೆ ।
ಕಂದನಿಹನದರೊಳಗೆ ಇದಕೀರೈದು ಶಾಖೆಗಳು ॥
ಒಂದಧಿಕದಶಕರಣಗಳು ಸಂ।ಬಂಧಗೈದಿಹವಲ್ಲಿ ರವಿಶಶಿ ।
ಸಿಂಧುನಾಸತ್ಯಾದಿಗಳು ನೆಲೆಗೊಂಡಿಹರು ಸತತ ॥ ॥೧೨-೧೨॥

ಪೊಕ್ಕಳಡಿವಿಡಿದೊಂದೆ ನಾಡಿಯು । ಸುಕ್ಕದಲಿ ಧಾರಾಳರೂಪದಿ ।
ಸಿಕ್ಕಿಹುದು ನಡುದೇಹದೊಳಗೆ ಸುಷುಮ್ನನಾಮದಲಿ ॥
ರಕ್ಕಸರನೊಳ ಪೊಗಗೊಡದೆ ದಶ।ದಿಕ್ಕಿನೊಳಗೆ ಸಮೀರದೇವನು ।
ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನು ಸಂಚರಿಪ ದೇಹದೊಳು॥ ॥೧೨-೧೩॥

ಇನಿತು ನಾಡೀಶಾಖೆಗಳು ಈ । ತನುವಿನೊಳಗಿಹವೆಂದು ಏಕಾ ।
ತ್ಮನು ದ್ವಿಸಪ್ತತಿಸಾಹಿರಾತ್ಮಕನಾಗಿ ನಾಡಿಯೊಳು ॥
ವನಿತೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ನಾರಾ।ಯಣ ದಿವಾರಾತ್ರಿಯೊಳಗೇ ಪರಿ ।
ವನಜಾಂಡದೊಳಖಿಳಜೀವರೊಳಿದ್ದು ಮೋಹಿಸುವ ॥ ॥೧೨-೧೪॥

ದಿನದಿನದಿ ವರ್ಧಿಸುವ ಕುಮುದಾ।ಪ್ತನ ಮಯೂಖದ ಸೊಬಗು ಗತಲೋ ।
ಚನ ವಿಲೋಕಿಸಿ ಮೋದಬಡುಬಲ್ಲನೆ ನಿರಂತರದಿ ॥
ಕುನರಗೇ ಸುಕಥಾಮೃತದ ಭೋ।ಜನದಸುಖ ದೊರಕುವುದೆ ಲಕುಮೀ ।
ಮನೋಹರನ ಸದ್ಗುಣವ ಕೀರ್ತಿಪ ಭಕುತಗಲ್ಲದಲಿ ॥ ॥೧೨-೧೫॥

ಈ ತನುವಿನೊಳಗಿಹವು ಓತ।ಪ್ರೋತರೂಪದಿ ನಾಡಿಗಳು ಪುರು ।
ಹೂತ ಮುಖರಲ್ಲಿಹರು ತಮ್ಮಿಂದಧಿಕರೊಡಗೂಡಿ ॥
ಭೀತಿಗೊಳಿಸುತ ದಾನವರ ಸಂ।ಘಾತನಾಮಕ ಹರಿಯ ಗುಣ ಸಂ ।
ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಸದುಪಾಸನೆಯ ಗೈಯುತಲಿ ಮೋದಿಪರು ॥ ॥೧೨-೧೬॥

ಜಲಚಕುಕ್ಕುಟಕೀಟಜೀವರ । ಕಳೆವರಗಳೊಳಗಿದ್ದು ಕಾಣಿಸಿ ।
ಕೊಳದೆ ತತ್ತದ್ರೂಪ ತನ್ನಾಮದಲಿ ಕರೆಸುತಲಿ ॥
ಜಲರುಹೇಕ್ಷಣ ವಿವಿಧ ಕರ್ಮಂ।ಗಳ ನಿರಂತರ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿ ತ ।
ತ್ಫಲಗಳುಣ್ಣದೆ ಸಂಚರಿಸುವನು ನಿತ್ಯ ಸುಖಪೂರ್ಣ ॥ ॥೧೨-೧೭॥

ತಿಳಿದುಪಾಸನೆಗೈವುತೀಪರಿ।ಮಲಿನನಂತಿರು ದುರ್ಜನರ ಕಂ ।
ಗಳಿಗೆ ಗೋಚರಿಸದೆ ವಿಪಶ್ಚಿತರೊಡನೆ ಗರ್ವಿಸದೆ ॥
ಮಳೆಬಿಸಿಲುಹಸಿತೃಷೆ ಜಯಾಜಯ । ಖಳರ ನಿಂದಾನಿಂದೆ ಭಯಗಳಿ ।
ಗಳುಕದಲೆ ಮದ್ದಾನೆ ಯಂದದಿ ಚರಿಸು ಧರೆಯೊಳಗೆ ॥ ॥೧೨-೧೮॥

ಕಾನನಗ್ರಾಮಸ್ಥ ಸರ್ವ।ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಪ್ರತಿದಿವಸದಲಿ ಏ ।
ನೇನು ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳು ಹರಿಪೂಜೆಯೆಂದರಿದು ॥
ಧೇನಿಸುತ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಪವ।ಮಾನಮುಖದೇವಾಂತರಾತ್ಮಕ ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗರ್ಪಿಸುತ ಮೊದಿಸುತ ನಲಿಯುತಿರು ॥ ॥೧೨-೧೯॥

ನೋಕನೀಯನು ಲೋಕದೊಳು ಶುನಿ।ಸೂಕರಾದಿಗಳೊಳಗೆ ನೆಲಿಸಿ ।
ದ್ದೇಕಮೇವಾ। ದ್ವಿತೀಯ ಬಹುರೂಪಾಹ್ವಯಗಳಿಂದ ॥
ತಾ ಕರೆಸುತೊಳಗಿದ್ದು ತಿಳಿಸದೆ । ಶ್ರೀಕಮಲಭವಮುಖ್ಯ ಸಕಲ ದಿ ।
ವೌಕಸಗಣಾರಾಧ್ಯ ಕೈಗೊಂಡನುದಿನದಿ ಪೊರೆವ ॥ ॥೧೨-೨೦॥

ಇನಿತುಪಾಸನೆಗೈಯುತಿಹ ಸಜ್ಜನರು ಸಂಸಾರದಲಿ ಪ್ರತಿಪ್ರತಿ ।
ದಿನಗಳಲಿ ಏನೇನು ಮಾಡುವದೆಲ್ಲ ಹರಿಪೂಜೆ ॥
ಎನಿಸಿಕೊಂಬುವು ಸತ್ಯವೀ ಮಾತಿನಲಿ ಸಂಶಯಬಡುವ ನರನ ।
ಲ್ಪನು ಸುನಿಶ್ಚಯ ಬಾಹ್ಯಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಫಲವೇನು ॥ ॥೧೨-೨೧॥

ಭೋಗ್ಯಭೋಕ್ತೃಗಳೊಳಗೆ ಹರಿ ತಾ । ಭೋಗ್ಯಭೋಕ್ತನು ಎನಿಸಿ ಯೋಗ್ಯಾ ।
ಯೋಗ್ಯರಸಗಳ ದೇವದಾನವಗಣಕೆ ಉಣಿಸುವನು ॥
ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸದ್ವೈರಾಗ್ಯಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವೀವಾ ।
ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ದ್ವೇಷಾದಿಗಳ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕೊಡುತಿಪ್ಪ ॥ ॥೧೨-೨೨॥

ಈ ಚತುರ್ದಶಭುವನದೊಳಗೆ ಚರಾಚರಾತ್ಮಕ ಜೀವರಲ್ಲಿ ವಿ ।
ರೋಚನಾತ್ಮಜವಂಚಕನು ನೆಲೆಸಿದ್ದು ದಿನದಿನದಿ ॥
ಯಾಚಕನು ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬ ಮರೀಚಿದಮನ ಸುಹಂಸರೂಪಿ ನಿ ।
ಷೇಚಕಾಹ್ವಯನಾಗಿ ಜನರಭಿಲಾಷೆ ಪೂರೈಸ ॥ ॥೧೨-೨೩॥

ಅನ್ನದನ್ನಾದನ್ನಮಯ ಸ್ವಯಮನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯಖಿಳಚೇತನ ।
ಕನ್ನ ಕಲ್ಪಕನಾಹನನಿರುದ್ಧಾದಿ ರೂಪದಲಿ ॥
ಅನ್ಯರನಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಗುಣಕಾರುಣ್ಯಸಾಗರ ಸೃಷ್ಟಿಸುವನು ಹಿ ।
ರಣ್ಯಗರ್ಭನೊಳಿದ್ದು ಪಾಲಿಸುವನು ಜಗತ್ರಯವ ॥ ॥೧೨-೨೪॥

ತ್ರಿಪದ ತ್ರಿದಶಾಧ್ಯಕ್ಷ ತ್ರಿಸ್ಥತ್ರಿಪಥಗಾಮಿನಿಪಿತ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ।
ಕೃಪಣವತ್ಸಲ ಕುವಲಯದಳಶ್ಯಾಮ ನಿಸ್ಸೀಮ ॥
ಅಪರಿಮಿತಚಿತ್ಸುಖಗುಣಾತ್ಮಕವಪುಷ ವೈಕುಂಠಾದಿಲೋಕಾ ।
ಧಿಪ ತ್ರಯೀಮಯ ತನ್ನವರ ನಿಷ್ಕಪಟದಿಂ ಪೊರೆವ ॥ ॥೧೨-೨೫॥

ಲವಣಮಿಶ್ರಿತ ಜಲವು ತೋರ್ಪುದು ಲವಣದೋಪಾಯಲಿ ಜಿಹ್ವೆಗೆ ।
ವಿವರಗೈಸಲು ಶಕ್ಯವಾಗುವದೇನೊ ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ॥
ಸ್ವವಶವ್ಯಾಪೀ ಯೆನಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧವ ಚರಾಚರದೊಳಗೆ ತುಂಬಿಹ ।
ನವಿದಿತನ ಸಾಕಲ್ಯ ಬಲ್ಲವರಾರು ಸುರರೊಳಗೆ ॥ ॥೧೨-೨೬॥

ವ್ಯಾಪ್ಯನುದದಿ ಸರ್ವಜೀವರೊಳಿಪ್ಪಚಿನ್ಮಯ ಘೋರಭವ ಸಂ ।
ತಪ್ಯಮಾನರು ಭಜಿಸೆ ಭಕುತಿಗಳಿಂದಲಿಹಪರದಿ ॥
ಪ್ರಾಪ್ಯನಾಗುವನವರಗುಣಗಳೊಪ್ಪುಗೊಂಬನು ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ।
ತಪ್ಪಿಸುವ ಬಹುಜನ್ಮದೋಷಗಳವರಿಗನವರತ ॥ ॥೧೨-೨೭॥

ಹಲವು ಬಗೆಯಲಿ ಹರಿಯ ಮನದಲಿ । ಒಲಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಏನು ಮಾಡುವ ।
ಕೆಲಸಗಳು ಅವನಂಘ್ರಿ ಪೂಜೆಗಳೆಂದು ನೆನೆವುತಿರು ॥
ಹಲಧರಾನುಜ ತಾನೆ ಸರ್ವಸ್ಥಳಗಳಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದು ನಿಶ್ಚಂ ।
ಚಲ ಭಕುತಿ ಸುಜ್ಞಾನ ಭಾಗ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೈಪ ॥ ॥೧೨-೧೮॥

ದೋಷಗಂಧವಿದೂರ ನಾನಾ । ವೇಷಧಾರಕ ಈ ಜಗತ್ರಯ ।
ಪೋಷಕಪುರಾತನಪುರುಷಪುರುಹೂತಮುಖವಿನುತ ॥
ಶೇಷವರಪರಿಯಂಕಶಯನ ವಿಭೀಷಣಪ್ರಿಯ ವಿಜಯಸಖ ಸಂ ।
ತೋಷ ಬಡಿಸುವ ಸುಜನರಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳ ಪೂರೈಸಿ ॥ ॥೧೨-೧೯॥

ಶ್ರೀಮಹೀಸೇವಿತಪದಾಂಬುಜಭೂಮ ಸದ್ಭಕ್ತೈಕಲಭ್ಯ ಪಿ ।
ತಾಮಹಾದ್ಯಮರಾಸುರಾರ್ಚಿತಪಾದಪಂಕೇಜ ॥
ವಾಮವಾಮನ ರಾಮ ಸಂಸಾರಾಮಯೌಷಧ ಹೇ ಮಮ ಕುಲ ।
ಸ್ವಾಮಿ ಸಂತೈಸೆನಲು ಬಂದೊದಗುವನು ಕರುಣಾಳು ॥ ॥೧೨-೨೦॥

ದನುಜ ದಿವಿಜರೊಳಿದ್ದು ಅವರವರನುಸರಿಸಿ ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಳ್ಪನು ।
ಜನನಮರಣಾದ್ಯಖಿಳದೋಷವಿದೂರ ಎಮ್ಮೊಡನೆ ॥
ಜನಿಸುವನು ಜೀವಿಸುವ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಿ ।
ಧನವ ಕಾಯ್ದಿಹ ಸರ್ಪನಂತನಿಮಿತ್ತಬಾಂಧವನು ॥ ॥೧೨-೨೧॥

ಬಿಸುರುಹಾಪ್ತಾಗಸದಿ ತಾನುದಯಿಸಲು ವೃಕ್ಷಂಗಳ ನೆಳಲು ಪಸ ।
ರಿಸುವವಿಳೆಯೊಳು ಅಸ್ತಮಿಸಲಲ್ಲಲ್ಲಿ ಲೀನಿಪವು ॥
ಶ್ವಸನಮುಖ್ಯಮರಾಂತರಾತ್ಮಕನೊಶದೊಳಿರುತಿಪ್ಪವು ಜಗತ್ರಯ ।
ಬಸಿರೊಳಿಂಬಿಟ್ಟೆಲ್ಲ ಕರ್ಮವ ತೋರ್ಪ ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ॥ ॥೧೨-೨೨॥

ತ್ರಿಭುವನೈಕಾರಾಧ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸ್ವಭುಜಯುಗಳಾಲಿಂಗಿತಾಂಗ ।
ಸ್ವಭು ಸುಖಾತ್ಮ ಸುವರ್ಣವರ್ಣ ಸುಪರ್ಣವರವಹನ ॥
ಅಭಯದಾನುತಾರ್ಕಶಶಿ ಸನ್ನಿಭ ನಿರಂಜನ ನಿತ್ಯದಲಿ ತನ ।
ಗಭಿನಮಿಸುವರಿಗೀವ ಸರ್ವಾರ್ಥಗಳ ತಡೆಯದಲೆ ॥ ॥೧೨-೨೩॥

ಕವಿಗಳಿಂದಲಿ ತಿಳಿದು ಪ್ರಾತಃಸವನ ಮಾಧ್ಯಂದಿನವು ಸಾಯಮ ।
ಸವನಗಳು ವಸುರುದ್ರಾದಿತ್ಯರೊಳು ರಾಜಿಸುವ ॥
ಪವನನೊಳು ಕೃತಿ ಜಯ ಸುಮಾಯಾಧವನ ಮೂರ್ತಿ ತ್ರಯವ ಚಿಂತಿಸಿ ।
ದಿವಸವೆಂಬಾಹುತಿಗಳಿಂದರ್ಚಿಸುತ ಸುಖಿಸುತಿರು ॥ ॥೧೨-೨೪॥

ಚತುರವಿಂಶತ್ಯಬ್ದ ವಸುದೇ।ವತೆಗಳೊಳು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಿಪ್ಪನು |
ಚತುಶ್ಚತ್ವಾರಿಂಶತಿಗಳಲಿ ಸಂಕರುಷಣಾಖ್ಯ ||
ಹುತವಹಾಕ್ಷನೊಳಿಹನು ಮಾಯಾ।ಪತಿಯು ಹದಿನಾರಧಿಕ ದ್ವಾತ್ರಿಂ |
ಶತಿ ವರುಷಗಳಲಿಪ್ಪನಾದಿತ್ಯನೊಳು ಸಿತಕಾಯ || ||೧೨-೩೫||

ಷೋಡಶೋತ್ತರಶತ ವರುಷದಲಿ | ಷೋಡಶೋತ್ತರಶತ ಸುರೂಪದಿ |
ಕ್ರೀಡಿಸುವ ವಸುರುದ್ರರಾದಿತ್ಯರೊಳು ಸತಿಸಹಿತ ||
ವ್ರೀಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಭಜಿಪ ಭಕ್ತರ | ಪೀಡಿಸುವ ದುರಿತೌಘಗಳ ದೂ |
ರೋಡಿಸುತ ಬಳಿಯಲಿ ಬಿಡದೆ ನೆಲಸಿಪ್ಪ ಭಯಹಾರಿ || ||೧೨-೩೬||

ಮೂರಧಿಕ ಎಂಭತ್ತು ಸಹಸ್ರ।ನೂರು ಇಪ್ಪತ್ತೆನಿಪರೂಪದಿ |
ತೋರುತಿಪ್ಪ ದಿವಾನಿಶಾಧಿಪರೊಳಗೆ ನಿತ್ಯದಲಿ ||
ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಣರೊಳಗಿದ್ದು ನಿ।ವಾರಿಸುತ ಭಕ್ತರ ದುರಿತ ಹಿಂ |
ಕಾರ ನಿಧನ ಪ್ರಥಮರೂಪದಿ ಪಿತೃಗಳನೆ ಪೊರೆವ || ||೧೨-೩೭||

ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ | ಶುದ್ಧ ಊರ್ಣಾಂಬರವ ಪಂಕದೊ |
ಳದ್ದಿ ತೆಗೆಯಲು ಲೇಪವಾಗುವದೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ||
ಪದ್ಮನಾಭನು ಸರ್ವಜೀವರೊ।ಳಿದ್ದರೇನು ಗುಣತ್ರಯಗಳಿಂ |
ಬದ್ಧನಾಗುವನೇನೊ ನಿತ್ಯಸುಖಾತ್ಮ ಚಿನ್ಮಯನು || ||೧೨-೩೮||

ಸಕಲ ದೋಷವಿದೂರ ಶಶಿ ಪಾ।ವಕ ಸಹಸ್ರಾನುತಸೂರ್ಯ |
ಪ್ರಕರ ಸನ್ನಿಭಗಾತ್ರ ಲಕುಮೀಕಳತ್ರ ಸುರಮಿತ್ರ ||
ವಿಖನಸಾಂಡದೊಳಿಪ್ಪ ಬ್ರಹ್ಮಾ।ದ್ಯಖಿಳ ಚೇತನಗಣಕೆ ತಾನೆ |
ಸಖನೆನಿಸಿಕೊಂಡಕುಟಿಲಾತ್ಮಕನಿಪ್ಪನವರಂತೆ || ||೧೨-೩೯||

ದೇಶಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪಾ।ಕಾಶದೋಪಾದಿಯಲಿ ಚೇತನ |
ರಾಶಿಯೊಳು ನೆಲಸಿಪ್ಪನವ್ಯವಧಾನದಲಿ ನಿರುತ ||
ಶ್ರೀಸಹಿತ ಸರ್ವತ್ರ ನಿರವಾ।ಕಾಶ ಕೊಡುವಂದದಲಿ ಕೊಡುತ |
ನಿರಾಶೆಯಲಿ ಸರ್ವಾಂತರಾತ್ಮಕ ಶೋಭಿಸುವ ಸುಖದ || ||೧೨-೪೦||

ಶ್ರೀ ವಿರಿಂಚಾದ್ಯಮರಗಣಸಂ।ಸೇವಿತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜ ಈ ಜಡ |
ಜೀವರಾಶಿಯೊಳಹೊರಗೆ ನೆಲೆಸಿದ್ದು ನಿತ್ಯದಲಿ |
ಸಾವಕಾಶನು ಎನಿಸಿ ತನ್ನ ಕಳೇವರದಲಿಂಬಿಟ್ಟು ಸಲಹುವ |
ದೇವ ದೇವಶಿರಮಣಿ ದಾನವಹರಣ ಜಿತಮರಣ || ||೧೨-೪೧||

ಮಾಸ ಒಂದಕೆ ಪ್ರತಿದಿವಸದಲಿ । ಶ್ವಾಸಗಳು ಅಹವಷ್ಟಚತ್ವಾ ।
ರಿಂಶತಿಸಹಸ್ರಾಧಿಕಾರು ಸುಲಕ್ಷಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥
ಹಂಸನಾಮಕ ಹರಿಯ ಷೋಡಶ । ಈ ಶತಾಬ್ದದಿ ಭಜಿಸಿ ಒಲಿವ ದ ।
ಯಾಸಮುದ್ರ ಕುಚೇಲಗೊಲಿದಂದದಲಿ ದಿನದಿನದಿ ॥ ॥೧೨-೪೨॥

ಸ್ಥೂಲ ದೇಹದೊಳಿದ್ದು ವರುಷಕೆ । ಏಳಧಿಕ ಎಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷದ ।
ಮೇಲಿ ಎಪ್ಪತ್ತಾರುಸಾವಿರ ಶ್ವಾಸಜಪಗಳನು ॥
ಗಾಳಿದೇವನು ಕರುಣದಲಿ ಈರೇಳುಲೋಕದೊಳುಳ್ಳ ಚೇತನ ।
ಜಾಲದೊಳು ಮಾಡುವನು ತ್ರಿಜಗದ್ವ್ಯಾಪ್ತ ಪರಮಾಪ್ತ ॥ ॥೧೨-೪೩॥

ಈರೆರಡು ದೇಹಗಳೊಳಿದ್ದು ಸಮೀರದೇವನು ಶ್ವಾಸಜಪ ನಾ ।
ನೂರಧಿಕವಾಗಿಪ್ಪ ಎಂಭತ್ತಾರುಸಾಹಸ್ರ ॥
ತಾ ರಚಿಸುವನು ದಿವಸ ಒಂದಕೆ ಮೂರುವಿಧ ಜೀವರೊಳಗಿದ್ದು ಖ ।
ರಾರಿ ಕರುಣಾಬಲವಿದೆಂತುಟೊ ಪವನರಾಯನೊಳು ॥ ॥೧೨-೪೪॥

ಶ್ರೀಧವ ಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನು । ತಾ ದಯದಿ ವದನದೊಳು ನುಡಿದೋ ।
ಪಾದಿಯಲಿ ನಾ ನುಡಿದೆನಲ್ಲದೆ ಕೇಳಿ ಬುಧಜನರು ॥
ಸಾಧುಲಿಂಗಪ್ರದರ್ಶಕರು ನಿಷೇಧಿಸಿದರೇನಹುದು ಎನ್ನಪ ।
ರಾಧವೇನಿದರೊಳಗೆ ಪೇಳ್ವುದು ತಿಳಿದ ಕೋವಿದರು ॥ ॥೧೨-೪೫॥

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo